

Vzdělávací program specializačního vzdělávání v oboru ERGOTERAPIE PRO DOSPĚLÉ

1	Cíl specializačního vzdělávání	2
2	Vstupní podmínky a průběh specializačního vzdělávání	2
3	Učební plán	3
3.1	Učební osnova základního modulu	3
3.1.1	Schopnosti a dovednosti po absolvování základního modulu.....	5
3.2	Učební osnovy odborných modulů – povinné	6
3.2.1	Učební osnova odborného modulu OM 1	6
3.2.2	Učební osnova odborného modulu OM 2	8
3.3	Schopnosti a dovednosti po absolvování odborných modulů.....	8
4	Hodnocení výsledků vzdělávání v průběhu specializačního vzdělávání	8
5	Profil absolventa	9
5.1	Charakteristika výstupních vědomostí, dovedností a postojů, tj. profesních kompetencí, pro které absolvent/ka specializačního vzdělávání získal/a způsobilost	9
6	Charakteristika akreditovaných zařízení a pracovišť	10
6.1	Akreditovaná zařízení a pracoviště	11
7	Tabulka modulů	12
8	Seznam doporučených zdrojů	13

1 Cíl specializačního vzdělávání

Cílem specializačního vzdělávání v oboru Ergoterapie pro dospělé je získání specializované způsobilosti s označením odbornosti Ergoterapeut pro dospělé osvojením si potřebných teoretických znalostí, praktických dovedností, návyků týmové spolupráce i schopnosti samostatného rozhodování pro činnosti stanovené vyhláškou č. 424/2004 Sb., ve znění pozdějších právních předpisů.

2 Vstupní podmínky a průběh specializačního vzdělávání

Podmínkou pro zařazení do specializačního vzdělávání v oboru Ergoterapie pro dospělé je získání odborné způsobilosti k výkonu povolání ergoterapeuta dle zákona č. 96/2004 Sb., zákon o nelékařských zdravotnických povolání, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „zákon č. 96/2004 Sb.“).

Specializační vzdělávání nemusí být uskutečňováno při výkonu povolání, účastník vzdělávání však musí před přihlášením se k atestační zkoušce splnit dobu výkonu povolání stanovenou § 56 odst. 6 zákona č. 96/2004 Sb.

Část specializačního vzdělávání lze absolvovat distanční formou studia, např. metodou e-learningu apod.

Optimální doba specializačního vzdělávání je 18 – 24 měsíců, kterou lze prodloužit nebo zkrátit při zachování počtu hodin vzdělávacího programu. V případě, že celková délka specializačního vzdělávání se od celodenní průpravy liší, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.

Vzdělávací program obsahuje celkem 440 hodin teoretického vzdělávání a praktické výuky. Praktická výuka tvoří alespoň 50 % celkového počtu hodin, včetně odborné praxe na pracovištích akreditovaného zdravotnického zařízení v rozsahu stanoveném tímto vzdělávacím programem. Požadavky vzdělávacího programu je možné splnit ve více akreditovaných zařízeních, pokud je nezajistí v celém rozsahu akreditované zařízení, kde účastník vzdělávání zahájil. Akreditovaná pracoviště disponují náležitým personálním, materiálním a přístrojovým vybavením.

Vzdělávací program zahrnuje modul základní a moduly odborné se stanoveným počtem kreditů, přičemž ukončení každého modulu je realizováno hodnocením úrovně dosažených výsledků vzdělávání.

Podmínkou pro získání specializované způsobilosti v oboru Ergoterapie pro dospělé je:

- zařazení do oboru specializačního vzdělávání,
- výkon povolání v příslušném oboru specializačního vzdělávání minimálně 1 rok z období 6-ti let v rozsahu minimálně ½ stanovené týdenní pracovní doby nebo minimálně 2 roky v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby do data přihlášení se k atestační zkoušce,
- absolvování teoretické výuky,
- absolvování odborné praxe na akreditovaném pracovišti (minimálně 1 týden) a na pracovištích schválených vedoucím studia, v souladu s platnými právními předpisy a vzdělávacím programem,

- získání stanoveného počtu kreditů určených vzdělávacím programem,
- úspěšné složení atestační zkoušky.

3 Učební plán

Nedílnou součástí vzdělávacího programu je vedení studijního průkazu a záznamu o provedených výkonech v rámci celé odborné praxe. Počet výkonů uvedených v kapitole 3.2 *Učební osnovy odborných modulů – seznam výkonů a jejich četnost* je stanoven jako minimální, aby účastník specializačního vzdělávání zvládl danou problematiku nejen po teoretické, ale i po stránce praktické.

3.1 Učební osnova základního modulu

Základní modul ZM	Organizace a legislativa v ergoterapii	
Typ modulu	povinný	
Rozsah modulu	5 dnů teorie, tj. 40 hodin	
Počet kreditů	20	
Cíl:	Vybavit ergoterapeuta znalostmi potřebnými k organizačnímu a metodickému vedení ergoterapeutické péče.	
Téma	Rozpis učiva	Minimální počet hodin
Vzdělávání dospělých	Úvod do problematiky. Zásady vzdělávání dospělých, cíle, vedení, motivační faktory, hodnocení účastníků SV.	3
Právní problematika ve zdravotnictví	Základní zákonné a prováděcí předpisy ve zdravotnictví. Práva a povinnosti zdravotnických pracovníků. Povinná mlčenlivost. Právní odpovědnost ve zdravotnictví.	3
Moderní management v ergoterapeutické péči	Management a role manažera. Klíčové role a funkce vedoucího pracovníka ve zdravotnictví. Kultura organizace. Strategický management. Management změn. Management času. Budování a řízení pracovního týmu. Personální management a rozvoj lidských zdrojů.	4
Kvalita a bezpečí zdravotní péče	Strategické řízení kvality zdravotní péče. Indikátory kvality ergoterapeutické péče a jejich sledování. Standardy péče ergoterapeutické, správné vedení zdravotnické dokumentace. Řízení rizik a prevence nežádoucích událostí ve zdravotnických zařízeních vč. sledování a vyhodnocení. Externí a interní kontrola kvality.	4
Interpersonální dovednosti ergoterapeuta	Podpůrné techniky zvládnání pracovní zátěže. Techniky komunikace s agresivním pacientem, komunikace se zvláštními skupinami pacientů.	4

	Etický přístup k pacientům a jejich blízkým s ohledem na věk, charakter onemocnění, kulturní potřeby apod. Identifikace faktorů ovlivňujících kvalitu života pacientů.	
Edukace	Edukace pacientů a jiných osob. Specifika edukace dospělých, seniorů, cizinců a zvláštních skupin nemocných. Tvorba edukačních materiálů. Zásady moderní prezentace.	4
Průzkumné a výzkumné šetření v ergoterapii	Charakteristika, specifika a význam ergoterapeutického výzkumu. Techniky výzkumu, výzkumný proces a jeho fáze, etapy výzkumné práce. Volba a způsob vyhledávání vhodných témat (evidence-based practice – praxe založená na důkazech), kritické hodnocení odborných pramenů. Etika výzkumu. Prezentace výsledků, aplikace poznatků do praxe.	5
Vybraná problematika veřejného zdraví	Vymezení problematiky veřejného zdraví, determinanty zdraví a jejich aktuální situace v ČR, aktuální zdravotní politika v evropském kontextu.	2
	Radiační ochrana – ionizující záření, jeho základní druhy a vlastnosti, nepříznivé účinky ionizujícího záření, radiační zátěž obyvatel, způsoby ochrany před ionizujícím zářením, zásady pro pobyt v prostorech se zdroji ionizujícího záření, legislativa v oblasti radiační ochrany, odpovědnosti při využívání zdrojů ionizujícího záření.	2
	Psychiatrická problematika a problematika závislostí – škodlivé užívání návykových látek (NL) a závislostí na NL v ČR. Přehled NL zneužívaných v ČR a jejich vlastností, zdravotní a právní aspekty související se zneužíváním NL a závislostí na NL.	2
Krizový management ve zdravotnictví	Mimořádné události a katastrofy (typy katastrof, definice katastrofy a medicíny katastrof, spektrum postižení). Krizová připravenost (definice, legislativní zázemí, orgány krizového řízení a jejich úkoly, organizace ve zdravotnictví, základní pojmy, plán krizové připravenosti zdravotnického zařízení). Hromadný výskyt postižených (základní pojmy, zdravotnický záchranný řetězec, zdravotnická záchranná služba, traumatologický plán nemocnice – základní úkoly, organizace práce při hromadném příjmu, třídění pacientů). Evakuace nemocnic (zásady evakuace, evakuační plán). Ochrana obyvatelstva (definice a základní pojmy, hlavní	3

	zásady, prostředky individuální ochrany, základní vybavení domácnosti, informování obyvatelstva, vzdělávání).	
Ukončení modulu	Hodnocení, shrnutí, zpětná vazba	4
Výsledky vzdělávání	<p>Absolvent/ka:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zná zásady vzdělávání dospělých, • umí rozeznat a posoudit neetické a protiprávní chování spolupracovníků a vyhodnotit jeho důsledky, • zná základní zákonné a prováděcí předpisy ve zdravotnictví a je si vědom/a právní odpovědnosti ve zdravotnictví, • umí vysvětlit význam pojmu management, řízení a vedení, popsat a vysvětlit kulturu organizace a její význam, • chápe nutnost vlastního odborného růstu a rozvoje, • umí rozpoznat své postoje, přístupy, způsob komunikace při personální práci, při efektivním hospodaření a při zjišťování potřeb a přání klientů/pacientů a jejich rodin, • uvědomuje si neustálou potřebu zvyšování kvality práce a spolupráce, • zná zásady prevence pochybení ve zdravotnické praxi, • zná vybranou problematiku edukace pacientů, • navrhuje a vypracovává plány edukace pacienta, případně rodinných příslušníků a jiných osob, • postupuje dle moderních a vědecky ověřených metod, podílí se na výzkumných šetřeních a projektech, • zná účinky ionizujícího záření, systém radiační ochrany, zásady pro uplatňování požadavků radiační ochrany a praktické metody ochrany, • zná základy krizového managementu a umí se podílet na přechodu činnosti zdravotnického zařízení ze standardních podmínek do činností za podmínek nestandardních. 	
Způsob ukončení modulu	Diagnostické metody (např. kolokvium k závěrečné práci na zvolené téma, test, ústní zkouška, apod.)	

3.1.1 Schopnosti a dovednosti po absolvování základního modulu

Absolvent/ka základního modulu je připraven/a:

- podílet se na kontinuálním zvyšování kvality a bezpečnosti ergoterapeutické péče,
- koordinovat práci členů ergoterapeutického týmu,
- hodnotit kvalitu ergoterapeutické péče,
- identifikovat faktory ovlivňující kvalitu života pacientů,
- podílet se na průzkumných a výzkumných šetření,
- navrhnout a vypracovávat plány edukace pacienta, blízkých osob,
- připravovat edukační materiály.

3.2 Učební osnovy odborných modulů – povinné

Cíl: Připravit ergoterapeuta pro požadované činnosti konkrétního oboru specializace

3.2.1 Učební osnova odborného modulu OM 1

Odborný modul – OM 1	Ergoterapie u dospělých klientů	
Typ modulu	povinný	
Rozsah modulu	10 dnů teorie, tj. 80 hodin	
Počet kreditů	40	
Téma	Rozpis učiva	Minimální počet hodin
Nové poznatky v oblasti jednotlivých klinických oborů z pohledu ergoterapie	<p>Úvod do odborného modulu. Ergoterapie v psychiatrii, psychosociální rehabilitace. Fyzické postižení (pro oblast neurologie, traumatologie, ortopedie, revmatologie, geriatric). Obecná a speciální symptomatologie ve vnitřním lékařství.</p> <p>Vrozené srdeční vady. Získané srdečné vady.</p> <p>Onemocnění endokrinního systému, obezita, diabetes mellitus. Revmatologická onemocnění.</p> <p>Onkologická onemocnění. Obecná a speciální symptomatologie v traumatologii. Totální endoprotéza kyčelního kloubu, kolenního kloubu. Amputace horní a dolní končetiny. Polytraumata.</p> <p>Obecná a speciální symptomatologie v neurologii. Extrapiramidová onemocnění (Parkinsonova nemoc, syndrom apod.). Demyelizační onemocnění (skleróza mutiplex apod.). Cévní mozková příhoda. Onemocnění periferních nervů.</p>	39
Ergoterapeutické metody, postupy	<p>Speciální ergoterapeutická diagnostika v jednotlivých klinických oborech (hodnocení fyzických, psychických, smyslových, kognitivních funkcí, hodnocení v oblasti soběstačnosti, práce a volného času)</p> <p>Specializované metodiky a terapeutické přístupy aplikované v ergoterapii (např.: Bobath koncept, přístup dle Affolterové, Bazální stimulace, dlahování horní končetiny, metody tapingu, techniky kognitivní rehabilitace, aplikace nafukovacích dlah).</p> <p>Problematika speciální neurofyzologie (aktuální poznatky o mechanismech řízení hybnosti; řízení posturální motoriky, řízení selektivní hybnosti, řízení úchopových a dosahových funkcí).</p> <p>Biomechanika (v návaznosti na protetiku, korekce</p>	38

	<p>postury pro ergoterapeutickou činnost, polohování), zásady ergonomie (přizpůsobení pracovních podmínek výkonnostním možnostem pacienta), zásady výběru a aplikace protetických pomůcek,</p> <p>Specifika, zásady a možnosti manipulace (handlingu) u pacientů s poruchou mobility zvláště u stavů: po CMP, s TML, po traumatech, TEP, u interních a geriatrických pacientů atd.</p> <p>Mezinárodní klasifikace funkčních schopností a zdraví a její uplatnění v klinické praxi (v ergoterapii).</p> <p>Ergoterapeutický program u závažných traumat, operačních výkonů.</p> <p>Ergoterapeutický program u onemocnění neurologických onemocnění, u traumatologických onemocnění, u pacientů s interním onemocněním, u pacientů s psychiatrickým onemocněním apod.</p> <p>Nové poznatky v ortetice, protetice, adjuvatice.</p> <p>Způsoby edukace pacienta a jeho blízkých</p>	
Ukončení modulu	Hodnocení, shrnutí, zpětná vazba.	3
Výsledky vzdělávání	<p>Absolvent/ka:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zná fáze ergoterapeutického procesu v traumatologii, ortopedii, revmatologii, v neurologii, ve vnitřním lékařství, v psychiatrii, v geriatrii • zná a realizuje opatření k zachování co nejvyšší míry soběstačnosti, nácvik běžných denních aktivit, • poskytuje specifické metody u kognitivních a psychosociálních onemocnění, • zná nové trendy v oblasti technických a kompenzačních pomůcek. 	
Způsob ukončení modulu	Diagnostické metody (např. kolokvium k závěrečné práci na zvolené téma, test, ústní zkouška, apod.)	

3.2.2 Učební osnova odborného modulu OM 2

Odborný modul – OM 2	Odborná praxe na pracovišti akreditovaného zařízení	
Odborná praxe	320 hodin praxe	
Počet kreditů	120	
Seznam výkonů		Počet výkonů
Komplexní ergoterapeutické vyšetření zaměřené na analýzu činností a funkčních schopností u pacientů s neurologickým onemocněním (po CMP, TML), jiný neurologický pacient (RSM), po amputaci či po TEP, s psychiatrickým onemocněním, u polymorbidního pacienta nebo pacienta s revmatologickým onemocněním, s ohledem na přidružené diagnózy		4
Komplexní ergoterapeutické vyšetření zaměřené na analýzu činností a funkční schopností u pacientů s patologickou závislostí (např.: alkohol, drogy, apod.)		1
Doložit písemně zpracovanou kasuistiku pacienta s neurologickým onemocněním, s psychiatrickým onemocněním, s traumatologickou diagnózou, a u gerontologického pacienta s ortopedickou diagnózou		5 kasuistik

3.3 Schopnosti a dovednosti po absolvování odborných modulů

Absolvent/ka odborných modulů je připraven/a:

- adekvátně provést komplexní ergoterapeutické vyšetření včetně použití odpovídajících hodnotících nástrojů,
- stanovit hlavní problém, cíl terapie, správně volit ergoterapeutické postupy a přístupy,
- pomoci pacientovi při jeho začlenění do sociálního i pracovního prostředí,
- napomáhat adaptaci na změněné životní podmínky,
- sledovat a vyhodnocovat stav pacientů z hlediska možnosti vzniku komplikací a náhlých příhod,
- doporučovat a provádět nácvik v používání kompenzačních a technických pomůcek,
- navrhnout změny vedoucí k upřesnění ordinací v souladu s funkčním stavem pacienta a jeho změnami,
- provádět hodnocení a nácvik běžných denních činností (ADL), pracovních a zájmových činností, úchopových činností a schopností ruky, kognitivních funkcí atd., v nemocničním a ve vlastním sociálním prostředí,
- vést odbornou praxi.

4 Hodnocení výsledků vzdělávání v průběhu specializačního vzdělávání

Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele, který je zaměstnancem akreditovaného zařízení. Školitel vypracovává studijní plán a plán plnění praktických výkonů pro praktickou výuku, které má účastník vzdělávání

v průběhu přípravy absolvovat a průběžně prověřuje znalosti (vědomosti a dovednosti). Odborná praxe na odborných pracovištích probíhá pod vedením přiděleného školitele, který je zaměstnancem daného pracoviště, má specializovanou způsobilost v oboru a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a potvrzuje splněné výkony.

- a) Průběžné hodnocení školitelem:
 - školitel pravidelně a průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka specializačního vzdělávání. Do studijního průkazu zapisuje ukončení každého modulu a získaný počet kreditů.
- b) Předpoklad pro vykonání atestační zkoušky:
 - absolvování teoretické a praktické výuky; včetně splnění požadované odborné praxe v akreditovaném zařízení potvrzené ve studijním průkazu a splnění výkonů obsažených ve vzdělávacím programu potvrzené přiděleným školitelem;
 - získání příslušného počtu kreditů.
- c) Vlastní atestační zkouška probíhá dle vyhlášky č. 189/2009 Sb., ve znění pozdějších právních předpisů.

5 Profil absolventa

Absolvent specializačního vzdělávání v oboru Ergoterapie pro dospělé bude připraven provádět, zajišťovat a koordinovat základní, specializovanou a vysoce specializovanou rehabilitační péči v oboru ergoterapie. Je oprávněn na základě vlastního posouzení a rozhodnutí, v souladu s platnou legislativou zabezpečovat § 67 v rozsahu své specializované způsobilosti stanovené činnostmi, ke kterým je připraven na základě tohoto vzdělávacího programu a platné legislativy.

5.1 Charakteristika výstupních vědomostí, dovedností a postojů, tj. profesních kompetencí, pro které absolvent/ka specializačního vzdělávání získal/a způsobilost

Ergoterapeut pro dospělé se specializovanou způsobilostí v oboru ergoterapie je připraven/a:

- vypracovávat informační materiály pro pacienty,
- navrhnout lékařovi změny vedoucí k upřesnění ordinací v souladu s funkčním stavem klienta a jeho změnami,
- sledovat a vyhodnocovat stav pacientů z hlediska možnosti vzniku komplikací a náhlých příhod,
- provádět hodnocení a nácvik běžných denních činností (ADL) v nemocničním a ve vlastním sociálním prostředí s použitím specializovaných diagnostických a léčebných postupů,
- doporučovat a provádět nácvik v používání kompenzačních a technických pomůcek,
- doporučovat úpravy vlastního sociálního prostředí a pracovního prostředí,

- ❑ edukovat pacienty, případně osoby jimi určené, ve specializovaných ergoterapeutických postupech,
- ❑ instruovat zdravotnické pracovníky ve specializovaných ergoterapeutických postupech,
- ❑ hodnotit kvalitu poskytované ergoterapeutické péče,
- ❑ provádět výzkum zaměřený na odhalení příčin nedostatků v ergoterapii, a vytvářet podmínky pro aplikaci výsledků výzkumu do klinické praxe,
- ❑ připravovat standardy specializovaných postupů v rozsahu své způsobilosti,
- ❑ vést specializační vzdělávání v oboru své specializace,
- ❑ aplikovat specializované ergoterapeutické postupy vycházející z biomechanického, neurovývojového, kognitivně-percepčního, behaviorálního, psychoanalytického, humanistického přístupu nebo z přístupu zaměřeného na skupinu,
- ❑ provádět hodnocení a nácvik pracovních dovedností s ohledem na charakter duševního onemocnění, aktuální zdravotní stav a věk jedince,
- ❑ realizovat opatření vedoucí k získání či zachování co nejvyšší míry soběstačnosti, funkční kapacity a začlenění do přirozeného sociálního a pracovního prostředí s důrazem na zachování kvality života osoby,
- ❑ podílet se na vytváření, koordinaci a realizaci dlouhodobého programu léčby a rehabilitace osob s psychiatrickým onemocněním, mentálním postižením, dále drogově závislých, osob s poruchami příjmu potravy a osob s demencí apod.,
- ❑ aplikovat specifické ergoterapeutické techniky zaměřené na ovlivnění bolesti,
- ❑ provádět kognitivní rehabilitaci prostřednictvím ergoterapeutických činností nebo prostřednictvím využití specifických počítačových programů,
- ❑ edukovat pacienty o prevenci dalšího poškození a režimových opatřeních.

6 Charakteristika akreditovaných zařízení a pracovišť

Vzdělávací instituce, zdravotnická zařízení a pracoviště zajišťující výuku účastníků specializačního vzdělávání musí být akreditována dle ustanovení § 45 zákona č. 96/2004 Sb. Tato zařízení musí účastníkovi zajistit absolvování specializačního vzdělávání dle příslušného vzdělávacího programu. Minimální kritéria akreditovaných zařízení jsou dána splněním odborných, provozních, technických a personálních předpokladů.

6.1 Akreditovaná zařízení a pracoviště

Personální požadavky	<ul style="list-style-type: none"> • Školitelem se rozumí zaměstnanec akreditovaného zařízení ve smyslu zákona č. 96/2004 Sb. ve znění pozdějších právních předpisů, který organizuje a řídí teoretickou nebo praktickou část specializačního vzdělávání.* • Školitelem může být pouze ergoterapeut se specializovanou způsobilostí v oboru specializace a je držitelem „Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu“. Výjimku tvoří školitelé vzdělávacích programů, které byly nově koncipovány nebo nebyly dosud realizovány a školitelé tedy nemohli získat specializovanou způsobilost. Pro výkon činnosti školitele však musí splnit podmínky, které jsou stanoveny příslušným vzdělávacím programem. • Školitelem může být i jiný zdravotnický pracovník včetně lékaře a ergoterapeuta dle § 7, odst. 1 a odst. 2 zákona č.96/2004 Sb., pokud je držitelem „Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu“, po předchozím vyjádření profesní organizace. • Lektorem se rozumí zdravotnický nebo jiný odborný pracovník, který se podílí na výuce v teoretické části specializačního vzdělávání. • Lektorem může být zdravotnický pracovník, který je držitelem „Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu“. • Lektorem může být i lékař s atestací v příslušném oboru. • Lektorem může být i další odborný pracovník s jinou kvalifikací (JUDr., Ing. atd.), která odpovídá zaměření vzdělávacího programu (předměty jako je ekonomika a financování, právní problematika, krizový management, organizace a řízení, atd.). • Pedagogické schopnosti. • Doklady o odborné, specializované event. pedagogické způsobilosti.
Materiální a technické vybavení	<ul style="list-style-type: none"> • Musí odpovídat standardům a platné legislativě. • Pro teoretickou část vzdělávacího programu standardně vybavená učebna s PC a dataprojektorem a s možností přístupu k internetu. • Přístup k odborné literatuře, včetně el. databází (zajištění vlastními prostředky nebo ve smluvním zařízení).
Organizační a provozní požadavky	<ul style="list-style-type: none"> • Pro teoretickou část vzdělávacího programu – jiná zařízení, která mají smluvní vztah s poskytovatelem zdravotní péče dle příslušného oboru specializace. • Pro praktickou část vzdělávacího programu – poskytování zdravotní péče dle příslušného oboru. • Pro praktickou část vzdělávacího programu smluvní vztah s jedním nebo více akreditovaným zařízení z důvodu zajištění komplexnosti vzdělávacího programu.
Bezpečnost a ochrana zdraví	<ul style="list-style-type: none"> • Součástí teoretické i praktické výuky je problematika bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, hygieny práce a požární ochrany včetně ochrany před ionizujícím zářením.

* Školitelem může být i mentor, pokud splňuje požadavky na školitele stanovené vzdělávacím programem

	<ul style="list-style-type: none"> • Výuka k bezpečné a zdraví neohrožující práci vychází z požadavků platných právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. • Požadavky jsou doplněny informacemi o rizicích možných ohrožení v souvislosti s vykonáváním praktické výuky, včetně informací vztahujících se k opatřením na ochranu před působením zdrojů rizik.
--	--

7 Tabulka modulů

Specializační vzdělávání v oboru				
Kód	Typ	Název	Rozsah	Počet kreditů
ZM	P	Organizace a legislativa v ergoterapii	1 týden T – 40 hodin	20 (á 4 kredity/den)
OM 1	P	Ergoterapie u dospělých klientů	2 týdny T – 80 hodin	40 (á 4 kredity/den)
OM 2	P	Odborná praxe na pracovišti – na neurologickém odd. – na geriatrickém odd. – - na psychiatrickém odd. – - v protetickém centru – na odd. plastické chirurgie se zaměřením na chirurgii ruky – na akreditovaném rehabilitačním odd. – na traumatologickém odd. – odborné léčebné ústavy, stacionáře, lázně	8 týdnů Pr – 320 hodin z toho: 1 týden – 40 hodin 1 týden – 40 hodin 1 týden – 40 hodin 1 týden – 40 hodin 1 týden – 40 hodin 1 týden – 40 hodin 1 týden – 40 hodin	120 (á 3 kredity/den)
			T – teorie Σ 120 Pr – AZ Σ 320 hodin	
			Celkem 440 hodin	180 kreditů

Vysvětlivky: P – povinné, T – teorie, Pr – praxe, P – AZ – praxe na akreditovaném pracovišti

8 Seznam doporučených zdrojů

Doporučená literatura
AMBLER, Z. <i>Neurologie pro studenty LF</i> . 4.vyd. Praha: Karolinum, 2002. 399 s. ISBN 80-246-0080-3.
ANDERS, M., UHROVÁ, T. <i>Depresivní porucha v neurologické praxi</i> . 1.vyd. Praha: Galén, 2005. 280 s. ISBN 80-7262-306-0.
BÁRTLOVÁ, S. <i>Sociologie medicíny a zdravotnictví</i> , 6., přepracované a doplněné vydání. Praha: Grada, 2005
BEDNAŘÍK, J. <i>Učebnice obecné neurologie</i> . 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2003. 198 s. ISBN 80-210-3309-6.
BOUČEK, J. <i>Obecná psychiatrie</i> . 1.vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001. 216 s. ISBN 80-244-0240-8.
COHEN, R. M. <i>Nejčastější psychické poruchy v klinické praxi</i> . 1. vyd. Praha: Portál, 2002. 199 s. ISBN 80-7178-497-4.
DYLEVSKÝ, I. <i>Speciální kineziologie</i> . Praha: Grada, 2009. 180 s. ISBN 978-80-247-1648-0.
FYCHLÍKOVÁ, E. <i>Funkční poruchy kloubů končetin: diagnostika a léčba</i> . 1.vyd. Praha: Grada, 2002. 256 s. ISBN 80-247-0237-1.
GILBERTOVÁ, S., MATOUŠEK, O. <i>Ergonomie. Optimalizace lidské činnosti</i> . 1.vyd. Praha: Grada, 2002. 239 s. ISBN 80-247-0226-6.
HALADOVÁ, E., NECHVÁTALOVÁ, L. <i>Vyšetřovací metody hybného systému</i> . 2.vyd. Brno: IDVPZ, 2003. 135 s. ISBN 80-7013-393-7.
HAŠKOVCOVÁ, H. <i>Ošetrovatelství 10- Manuálek sociální gerontologie</i> . 1.vyd. Brno: Institut pro další vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví, 2002. ISBN 80-7013-363-5.
HOLEKSOVÁ, T. <i>Ležící nemocný člověk v domácím prostředí</i> . 1.vyd. Praha: Grada, 2002. 91 s. ISBN 80-247-0212-6.
HOESCHL, C., LIBIGER, J. – ŠVESTKA, J. <i>Psychiatrie</i> . 1.vyd. Praha: TIGIS s.r o., 2002. 865 s. ISBN 80-900130-1-5.
HUDEC, J. <i>Ortopédia a traumatológia. rehabilitácia v ortopédii a traumatológii</i> . Trnava: Trnavská univerzita, 2004. 100 s. ISBN 80-89029-75-2.
JELÍNKOVÁ, J., KRIVOŠÍKOVÁ, M., ŠAJTAROVÁ, L. <i>Ergoterapie</i> . Praha: Portál, 2009. 270 s. ISBN 978-80-7367-583-7.
KOLÁŘ, P. a kol. <i>Rehabilitace v klinické praxi</i> . Praha: Galén, 2009. 713 s. ISBN 978-80-7262-657-1.
KALVACH, P. <i>Geriatric a gerontologie</i> . Praha: Grada, 2004. 864 s. ISBN 80-247-0548-6.
KOUDELA, K. <i>Ortopedická traumatologie</i> . Praha: Karolinum, 2002. 146 s. ISBN 80-246-0392-6.
KOUKOLÍK, F. <i>Lidský mozek, funkční systémy, norma a poruchy</i> . 2.vyd. Praha: Portál, 2002. 451 s. ISBN 80-7178-632-2.
KRAJČÍK, Š. <i>Geriatrica</i> . Trnava: Trnavská univerzita, 2000. 82 s. ISBN 80-88908-68-X.
KULIŠŤÁK, P. <i>Neuropsychologie</i> . Praha: Portál, 2003. 336 s. ISBN 80-7178-554-7.
LIPPERTOVÁ-GRÜNEROVÁ, M. <i>Trauma mozku a jeho rehabilitace</i> . Praha: Galén, 2009. 148 s.

ISBN 978-80-7262-569-7.
LIPPERTOVÁ-GRŮNEROVÁ, M. <i>Nerurorehabilitace</i> . Praha: Galén, 2005. 350 s. ISBN 80-7262-317-6.
MATOUŠEK, O. <i>Rodina jako instituce a vztahová síť</i> . 3. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství, 2003. 161 s. ISBN 80-86429-19-9.
MAŇÁK, P., WONDRÁK, E. <i>Traumatologie: Repetitotium pro studující lékařství</i> . 4. přepr. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000. 104 s. ISBN 80-7067-842-9.
MOŽNÝ, I. <i>Sociologie rodiny</i> . 2. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství, 2002. 250 s. ISBN 80-86429-05-9.
MULLPACHR, P., STANÍČEK, P. <i>Geragogika pro speciální pedagogy</i> . Brno: Masarykova univerzita – Pedagogická fakulta, 2001. 115 s. ISBN 80-210-2510-7.
MUMENTHALER, M. <i>Neurologie</i> . 1. vyd. Praha: Grada, 2001. 652 s. ISBN 80-7169-545-9.
NEJEDLÁ, M., SVOBODOVÁ, H., ŠAFRÁNKOVÁ, A. <i>Ošetrovatelství IV/1 : pro 4. ročník SZŠ a VZŠ</i> . Praha: Informatorium, 2004. 190 s. ISBN 80-7333-032-6.
OPAŤSKÝ, J. <i>Neurologické vyšetření v rehabilitaci pro fyzioterapeuty</i> . Olomouc: Univerzita Palackého, 2003. 91 s. ISBN 80-244-0625-X.
PAVLŮ, D. <i>Speciální fyzioterapeutické koncepty a metody</i> . Brno: Cerm, 2003. 239 s. ISBN 80-7204-266-1.
PAVELKA, K., KLENER, O. <i>Revmatologie. Vnitřní lékařství, Svazek VII</i> . Praha: Galén a Karolinum, 2002. 149 s. ISBN 80-7262-145-9.
PAVELKA, K., ROVENSKÝ, J. <i>Klinická revmatologie</i> . Praha: Galén, 2003. 952 s. ISBN 80-7262-174-2.
POKORNÝ, V. <i>Traumatologie</i> . 1. vyd. Praha: Triton, 2002. 307 s. ISBN 80-7254-277-X.
PONĚŠICKÝ, J. <i>Psychosomatika pro lékaře, psychoterapeuty i laiky</i> . Praha: Triton, 2002. 113 s. ISBN 80-7254-216-8.
PFEIFFER, J. <i>Neurologie v rehabilitaci: studium pro praxi</i> . Praha: Grada, 2006. 351 s. ISBN 978-80-247-1135-5.
PREISS, M., KUČEROVÁ, H. a kol. <i>Neuropsychologie v neurologii</i> . Praha: Grada, 2006. 362 s. ISBN 80-247-0843-4.
RABOCH, J., PAVLOVSKÝ, P. <i>Psychiatrie – minimum pro praxi</i> . 3. vyd. Praha: Triton, 2003. 210 s. ISBN 80-7254-423-3.
RABOCH, J., ZVOLSKÝ, P. <i>Psychiatrie</i> . Praha: Galén, 2001. 622 s. ISBN 80-7262-140-8.
SLEZÁKOVÁ, Z. <i>Neurologické ošetrovatelstvo</i> . Martin: Osveta, 2002. 146 s. ISBN 80-8063-106-9.
STYX, P. <i>O psychiatrii. Jak žít a jednat s duševně nemocnými lidmi</i> . Brno: Computer Press, 2003. 178 s. ISBN 80-7226-828-7.
SVOBODA, P. <i>Sepse v traumatologii a chirurgii</i> . Praha: Triton, 2004. 199 s. ISBN 80-7254-550-7.
ŠTILEC, M. <i>Pohybové – relaxační programy pro starší občany</i> . Praha: Karolinum, 2003. 94 s. ISBN 80-246-0788-3.
TROJAN, S., a kol. <i>Fyziologie a léčebná rehabilitace motoriky člověka</i> . Třetí přepracované a doplněné vydání. Praha: Grada, 2005. 237 s. ISBN 80-247-1296-2.
TOŠNEROVÁ, T. <i>Ageismus. Průvodce stereotypy a mýty o stáří</i> . 1. vyd. Praha: Ústav lékařské etiky

3. LF UK, 2002. 45 s. ISBN 80–238–9506–0.

URBÁNEK, K. *Vyšetřovací metody v neurologii*. 2.přepr.vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002. 125 s. ISBN 80–244–0501–6.

VAŇÁSKOVÁ, E. *Testování v rehabilitační praxi – Cévní mozkové příhody*. Brno: NCO NZO, 2004. 65 s. ISBN 80-7013-398-8.

VÁGNEROVÁ, M. *Psychopatologie pro pomáhající profese*. 3.vyd. Praha: Portál, 2004. 870 s. ISBN 80-7178-802-3.

VIŠŇA, P., HOCH, J. *Traumatologie dospělých. Příprava ke zkouškám z chirurgických oborů*. 1.vyd. Praha: Maxdorf, 2004. 157 s. ISBN 80-7345-034-8.

VODÁČKOVÁ, D. a kol. *Krizová intervence*. 1.vyd. Praha: Portál, 2002. 543 s. ISBN 80-7178-696-9.

WABERŽINEK, G., KRAJÍČKOVÁ, D. *Základy obecné neurologie*. 1.vyd. Praha: Karolinum, 2004. 241 s. ISBN 80–0803–0.

WHO. *Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví*. Praha: Grada, 2009.

ZAVÁZALOVÁ, H. a kol. *Vybrané kapitoly ze sociální gerontologie*. 1.vyd. Praha: Karolinum, 2001. 97 s. ISBN 80-246-036-8.

ZGOLA, J. M. *Úspěšná péče o člověka s demencí*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2003. 226 s. ISBN 80-247-0183-9.